SLOVENEC

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr

V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob ½6. uri popoludne.

Štev. 77. V Ljubljani, v sredo 5. aprila 1893. Letnik XXI.

„Narodova“ petindvajsetletnica.

II.

„Narod“ je bil o svojem času vsprejel v svoj program tudi točko, da bode zagovarjal vero in kališko cerkev. Ta program je pa pozneje bil se jedenkrat ponatisnil in zagotovil, da se hoče ravnati po njem.

Sedaj se pa vprašamo, kako se je v svoji petindvajsetletni dôbi ravnal po tem programu. Sicer se ne upa ob svoji petindvajsetletnici trditi, da bi ne bila v tem oziru v njegove predale prišla kaka napačna beseda, katera bi se dala veri v škodo tolmačiti. Mi nočemo biti tako tesnosrčni, da bi že „Narodu“ zamerili vsako nepremišljeno besedo, katera je kakemu njegovemu sodelavcu ušla po neprevidnosti morda v hudem boju.

Povedati pa moramo, da se je v teh petindvajsetih letih „Narod“ postavljal na načela, ki so popolnoma nasprotna katoliški cerkvi.

Pred vsem mi moramo naglašati, da je „Slov. Narod“ pisal dolge članke proti dogmi o papeževi nezmotljivosti. Vsak katoličan se mora podvreči sklepom cerkvenih zborov, ali „Slovenski Narod“ je pa pisal proti tem sklepom in jih na vse mogoče načine zavijal. Kdor sklepov cerkvenih zborov ne priznava, ni več katoličan, in list, ki take sklepe smeši, ni več katolišk. Tukaj ni nobenega pogajanja, tukaj ne pomaga tudi noben izgovor, da morda list naročajo tudi nekateri duhovniki.

Pa ne samo to. „Slovenski Narod“ ni zagovarjal le šolskih zakonov, s katerimi se ne strinja sv. Oče, temveč zagovarjal je v člankih celó civilni zakon. Vsakemu katoličanu je zakon zakrament, zakramente pa ima podeljevati samo cerkev, ne pa kaka posvetna oblast. Sploh je v letih 1872, 1873 in 1874 „Slovenski Narod“ zagovarjal vse zakone, katere so izdali nemški liberalci proti cerkvi in katere take zakone so pripravljali ob tedanjem najlepšem cvetju liberalizma v naši državi.

Spoštovanje do duhovnikov je pa pač tudi v tesni zvezi z vero. Mi ne rečemo, da bi morda list ne mogel v političnem oziru obsojati postopanja tega ali onega duhovnika, ali želeti je pa, da se piše vsaj s tako dostojnostjo o duhovnikih, kakor o drugih političnih nasprotnikih.

Le preveč je pa znano, kako razžaljive izraze je rabil „Narod“ že večkrat proti duhovnikom. Bili so časi, ko jih je nazivljal le s „farji“, da, še „papeževe vole“ jih je imenoval in jim pridejal še mnogo drugih takih neestetičnih priimkov. Pri tem je pa kaj rad govoril le splošno in napake posamičnikov generalizoval na vso duhovščino. Lahko rečemo, da je mnogokrat v grdenju duhovščine daleč prekašal židovsko „N. Fr. Pr.“

Tudi za protestantstvo se je „Narod“ navduševal v času svojega izhajanja; iz dopisov iz Rusije in mnogih drugih člankov je pa tudi le preveč vidno, da je „Narodu“ bilo že večkrat pravoslavje mnogo ljubše, nego katoličanstvo. Sploh pa „Narodu“ ni treba podtikati kakega sovraštva do cerkve, ker ga je že tolikokrat pokazal, da bi se pač imel le pravico pritožiti, da mu delamo krivico, ako bi ga še imenovali katoliškega.

Sicer ne oporekamo, da bi „Narod“ ne bil sèmtertja prinesel člankov pristnega katoliškega duha. To pač nikakor ni čudno pri listu, kateri je že tolikokrat menjal svoja načela. Poleg tega je pa vedeti treba, da je naš narod eminentno katolišk in ni misliti, da bi list, ki bi pri nas ne pokazal nikdar katoliškega lica, imel še kaj veljave.

Tudi ob volitvah je bilo potrebno sèmtertja pokazati se dobrega katoličana, kajti še tako je večkrat ž njegovimi kandidati težavno šlo.

Kaj je poslednjih deset let „Narod“ gledé na vero pisal, o tem ne bodemo dosti pisali, ker je večini naših čitateljev še preživo v spominu. V našem listu smo že večkrat govorili o tem. Toliko lahko rečemo, da resno mislečega, razsodnega, naglašamo, razsodnega človeka pač ni več mej nami, ki bi mogel verjeti, da je „Slov. Narod“ v istini katoliški list, ako ga je le večkrat čital in zna katolicizem ločiti od lažiliberalizma.

Nam konservativcem ali klerikalcem vedno rad očita kozmopolitizem, tudi v slavnostni številki je mnogo o tem kozmopolitizmu govorjenja, ali če pogledamo njegove liste, povsod najdemo sledove nemškega liberalnega duha. Ako čitamo njegove članke, kako malo je pristno narodnega v njih, mrgoli pa kar nemško-liberalnih fraz. Človeku se velikokrat stvar zdi že nekoliko znana, ako čita morda liberalne liste. V slavnostni številki „Slov. Narod“ priznava, da je vera nekak sestavni del narodnega bitja ter zategadel del narodnosti njegove. Res je, da je „Slov. Narod“ vero, ki je višja, nekako podredil narodnosti, ki mora vsakemu katoličanu biti nižja. Pa nad tem se nečemo izpodtikati. Rajši recimo, da se je člankar le malo slabo izrazil. Tembolj veseli nas, ker je člankar izrecno priznal, da je narodova vera katoliška. Le jedno željo imamo v tem oziru, da bi gospodje besed, ki so jih zapisali ob petindvajsetletnici svojega glasila, se tudi v resnici držali in pokazali tudi v svojem političnem življenju, da jim je za katoliško cerkev zares kaj mari, kajti potem ne bodemo tako z otožnim srcem pisali o „Narodovi“ petdesetletnici, kakor pišemo o njegovi petindvajsetletnici.

Politični pregled.

V Ljubljani, 5. aprila.

Nova člana gospodske zbornice. V gospodsko zbornico poklicana sta bivši predsednik zbornice poslancev dr. Smolka in pa grof Friderik Kinsky. Sedaj ni več govoriti, da bi dr. Smolka še bil voljen v zbornico poslancev. Po časti, katera se mu je sedaj naklonila, on že vsled svojega demokratskega mišljenja ni hrepenel. Vsprejel jo je, ker so višje osebe to želele, kakor je o svojem času bil tudi prevzel tajno svetništvo, pa si izprosil, da mu ni treba nositi tajnosvetniške uniforme. V gospodsko zbornico on najbrž ne bode prihajal, ker je že one-

LISTEK

Hasan-Hosein ter mojster Hiram.

Versko-zgodovinska paralela. F. S. Šegula.

(Konec.)

II.

V svetoznanem delu Leona Taxila, bivšega prostozidarja, sedaj vernega katoličana, v „Les Frères Trois-Points“, v onem oddelku, ki podaja obred, kako se sprejema prostozidar za „mojstra“, beremo:

„V dobi svoje največe slave sklenil je kraj Salomon, radi svoje modrosti slavljen sin Davidov, Bogu postaviti krasen temelj. Za mojstra je postavil Hirama. Kdo je bil ta Hiram in odkod je prišel, o tem ne poroča zgodovina. Poslan je bil kralju Salomonu od kralja v Tyrusu, malikovalca, a znal je ta čudoviti mož si zadobiti obče spoštovanje. Njegov ponosni duh povzdignil se je visoko čez ostalo ljudstvo. Vsakdo pokoril se je njegovi volji in njegovemu skrivnostnemu vplivu. Imenovali so ga le „mojster“. — — — Njegova moč bila je velika; imel je več kot 300.000 delavcev v svoji oblasti, ljudij iz vseh dežel in vseh jezikov.

Nekega dne obiskala je velika kraljica Balkis iz Sabe največjega kralja na zemlji. Da ji pokaže svojo moč, pelje jo tje, kjer se je zidal novi tempelj. Kraljica vsa zavzeta, hoče videti arhitekta, ki je napravil črtez ter vodi delo. Nerad dá Salomon priti Hiramu. Mojster pozdravi Balkiso, potem se poda k tempeljnu. — Tu vzdigne svojo desno roko ter napravi ravnokotno znamenje v zraku. Sirci v njem spoznavajo svojo črko T. Pri tem znamenju zgane se vse ljudstvo ter se pod vodstvom nevidnih vodnikov uvrsti v strahovite bojne čete. Najprej 1. mojstri, za njimi 2. pomočniki, 3. delavci. Le eno znamenje še, in te trume uničijo vse, kar se jim ustavi v bran.

Pri pogledu te moči Salomon obledi. Strahopetno ogleda se nazaj po bliščeči, ali mali trumi duhovnikov in dvorščakov, ki ga obdajajo . . . Še eno znamenje, in trume se z zobmi škripaje razškrope. Ta moč je l j u d s t v o!“

In na drugem mestu iste knjige nadaljuje svojo legendo „Jako-Častivredni“, ki sprejema novega mojstra v prostozidarsko društvo:

„Že se je bližalo h koncu častiljivo delo prostozidarstva, kar ga preprečijo sovražniki. Vedeli so dobro, kako vestno mojster Hiram posebno čuva one skrivnosti, ki so delu potrebne, in v tem našli so priložnost ga uničiti. Nahujskali so tri delavce našega častivrednega mojstra ter jim prigovarjali, oni so že dobro poučeni, ter jim ni več treba ostajati v nizkem redu. Od te dobe zapeljani niso več ubogali. — Hoteli so s silo vstopiti v „osredno hišo“, a to bilo je le mogoče z „mojstersko pristopno besedo“. Sklenili so tedaj zarotniki — njih imena so: Jubelas, Jubelos, Jubelum — s silo iztrgati Hiramu ono „besedo“, ob enem pa, da se kazni odtegnejo, ga umoriti. — Tempelj je imel tri izhode, pri teh se razpostavijo zarotniki.“ Da skratko končamo dolgo legendo: „Jubelas je smrtno ranil Hirama pri južnem izhodu, in ko je hotel uteči. Jubelos pri zapadnih, do čistega ga je umoril Jubelum pri izhodnih vratah.“

Tako žaljuje „Jako-Častivredni“: „Žal, dragi bratje, zdihuje svet od one osodepolne dobe, ki nam je vzela našega očeta Hirama, v globoki temi; vse delo je prenehalo . . . Pa li ne moremo nič storiti, da dobimo zopet luč? Radi tega ravno zdihujemo navzlic take strahevite hudobije, ker je padel mož tako velikih krepostij. On sam znal je za skrivnost začetega dela. Kdo bi se dandanes upal nadaljevati začeto delo? (Molk.) Toda, moji bratje! Ne omahujmo, ne obupajmo. Objokujmo mrtvega našega mojstra, ob enem pa iztrgajmo njegovim morilcem pozemeljske njegove ostanke!“

mogel in ker bi se tudi malo tujega čutil mej aristokrati. Grof Kinsky je pa od 1879. do 1891 leta bil državni poslanec. Bil je nekaj časa celo vodja čeških veleposestnikov v državnem zboru. Bil je odločen zagovornik dunajskih punktacij. Ko se je pokazalo celo mej veleposestniki nasprotje proti dunajskim punktacijam, je takoj odložil deželnozborski mandat ter nekoliko umaknil se političnemu življenju. Vodstvo čeških veleposestnikov je pa prevzel knez Schwarzenberg, kateri je pa odločen nasprotnik dunajskih punktacij in zagovornik češkega državnega prava.

Herold. V političnem društvu v Vinohradih je te dni dr. Herold govoril o mladočeški politiki. Naglašal je potrebo državne in politične samostojnosti Češke, za katero še neso ničesa storili Staročehi. Staročehom je očital, da so pozabili na vresničenje te češke želje. V predsedstvu zbornice poslancev sta bila dva Slovana in bil je poseben češki minister. V tem ministerstvu se je pa ravno tako nemško uradovalo, kakor v drugih ministerstvih. Z drugimi strankami se Mladočehi drugače ne zavežejo, če te stranke se potegnejo za popolno jednakopravnost češčine z nemščino. Punktacije so na videz lepe, ali po njih izvedenju bi češke večine ne mogle pritiskati na nemške manjšine, da tako paralizujejo nemško-centralističen vpliv. Govornik je potem polemizoval z raznimi nemškimi in staročeškimi listi. Govor je bil prav lep, le to ni povedal, kako hočejo Mladočehi doseči, kar Staročehi neso. Vzlic vsej njih odločnosti pa vendar sedaj razmere za izvedenje češkega prava neso nič ugodnejše, nego so bile, dokler so bili Staročehi v drž. zboru, da, še toliko slabše so, kolikor večji vpliv imajo levičarji.

Srbska skupščina snide se jutri. Takoj s prvega se gotovo še politični položaj ne bode pojasnil. V prvi seji se izžrebajo poslanci v devet sekcij, katere potem izvolijo verifikacijski odbor. Od tega žrebanja je odvisno, katera stranka bode v tem odseku imela večino. Sprva deluje le ta odsek, katerega predsednik je tudi začasni zbornični preesednik. Še le, ko je 68 volitev že v odseku potrjenih se more skupščina konstituirati. Do tedaj bode še precej dnij minilo in tudi se morda pripravi mala komisija, ako ne bode delovanje tega odseka preveč pristransko. Pravo delovanje skupščine se bode začelo morda še le v kakih treh tednih in še le tedaj bodemo videli, kaj store radikalci ali se udeleže zborovanja ali ne. Tudi se bodo radikalci o tem še le posvetovali, ko bodo vsi njih poslanci že v Belemgradu in bodo dobro videli, kak je položaj.

Francoska ministerska kriza še ni poravnana. Méline ni mogel sestaviti ministerstva, ker ni mogel dobiti finančnega ministra. Peytral v njegovo ministerstvo ne vstopi, ker se ne vjema ž njim zastran carinske politike, Poincaré pa misli, da je še premalo skušen, da bi mogel prevzeti tako težaven portfej. Ravno tako malo sreče je imel s sestavo vlade Dupuy, ker je tudi finančnega ministra zastonj iskal. Posebnega veselja pa tudi nema nobeden prvih politikov prevzeti sedaj vlade, ko bodo nove volitve. Koga bode Carnot poklical, ne vemo. Govori se pa že o Constansu. Ta mož je svojo odločnost že večkrat pokazal. Carnot pa ne mara zanj, ker se ga menda boji. Constans je kar oživil senat, da je sedaj se odločno jel ustavljati zbornici in vladi. Težišče politike sploh ni več v zbornici, temveč v senatu. Nova vlada se tudi dolgo držala ne bode, ako se senatu ne dobi zanesljive zaslombe.

Vojaška predloga v Nemčiji. Nemški državni zbor snide se dné 13. t. m. Do 24. t. m. bode že rešil v drugem branju vojaško predlogo. Da jo bode zavrgel, o tem danes ni nobene dvojbe več. Vladi pa sedaj manjka do večine nič manj kakor 124 mandatov. Toliko mandatov bode pa vlada težko pridobila. 140 mandatov je zagotovljenih katolikom, Poljakom in Alzačanom. Tukaj je po dosedanjih skušnjah vsak vladen trud zastonj. Druge opozicijske stranke imajo pa 174 mandatov, ali tudi od teh jih bode skoro nemogoče kar 114 odtrgati, posebno ker so zlasti pozicije socijalnih demokratov precéj dobre. Volilen boj bode gotovo tako hud, kakor dosedaj še ni bil nikdar. Vprašanje je pa, kaj bode, ako vlada pri volitvah propade, ali pusti vso stvar na miru, ali se bode pa kako skušala s strankami sporazumeti. Če nekoliko odjenja od svoje predloge, se bode sporazumljenje že dalo doseči.

Tri leta brez Bismarcka. Zadnje dni minola so tri leta, odkar je moral odstopiti knez Bismarck. Svet se je tedaj čudil, da gre železni kancelar, o katerem se je obično mislilo, da ostane na svojem mestu do smrti. Rad ni mož šel, in mnogi so tudi mislili, da se kmalu povrne na svoje prejšnje mesto. Mnogi so že tudi tako navadili kneza Bismarka, da se niti misliti neso mogli, da bi se dalo vladati brez njega. Sedaj po preteku 13 let vidimo, da je šlo tudi brez njega. Njegov naslednik je ravno tako vspešno vodil vnanje zadeve, kakor on, četudi se je moral boriti še z njegovim nasprotovanjem. Še dobro je znano, kako je Bismarck po raznih listih hujskal proti Capriviju in cesarju samemu. Ti listi so vedno dokazovali, kako Nemčija izgublja veljavo in vpliv, odkar kneza Bismarcka ni več. Radi bi bili pregovorili ves nemški narod, da se potegne zanj. Vse te intrige pa neso imele zaželenega vspeha in sedaj mora vsak nepristranski človek priznati, da so odnošaji Nemčije z drugimi državami boljši, nego so bile ob njegovem odstopu. Bismarcka pa Nemci sami vedno bolj pozabljajo.

Socijalistični shod v Gentu. V Gentu je bil velikonočne praznike velik shod socijalistov. Posvetovali so se o tem, da se začne občen strajk, ako bi se ne dovolila občna volilna pravica. Vsi govorniki so bili za občno volilno pravico. Zahtevali so celó, da naj rodbinski očetje imajo po več glasov, kar se ravna po številu moških članov njih rodbine. Zahtevali so namreč volilno pravíco tudi za otroke, samo da jo oče za-nje izvaja. Vendar so sklenili, strajka ne začeti, ko bi se rodbinskim očetom ne priznala volilna pravica za otroke. Potem se je začel razgovor o nekem predlogu, ki prihaja od liberalne stranke, da se sicer vpelje občna volilna pravica, ali se posestnikom in pa akademično izobraženim osebam prizna po več glasov. Vsi so bili proti temu predlogu, ker bi se ž njim po njih mislih naredila občna volilna pravica iluzorična. Sklenili so, proti temu predlogu boriti se z vsemi silami.

To so nekatere poteze dolge in dolgočasne „legende o mojstru Hiramu“. Vsa pripovedovanja pa, vsa izvajanja, prilike ter nekatera otroškoskrivnostna razlaganja v nji merijo v slavo „Ebbis“-a (Satana), angelja luči, a v ponižanje Jehove, „onega ljubosumnega boga“, ki je dal Adamu, hlapčevsko dušo, ker se je svobodnega bal, ki je tisoče v občem potopu ugonobil“.

Dolgotrajnih ceremonij o priložnosti, ko se razlaga „legenda mojstra Hirama“, popisovati nimamo prostora, niti volje; bralci bi se samo dolgočasili, kogar zanima, opozorimo ga na knjigo Leona Taxila.

Sklep.

To tedaj so dvojne zadušnice „blagih mož“, ceremonije in besede, ki naj pretresajo srca svojih vernikov. Obojne imajo verski značaj, verske namene, oboje dosezajo svoj cilj — a kako različni cilj. —

Prve, mohamedanske, zbujajo sožalje, duha pokore, milosrčnost, blage duševne lastnosti, druge pa pod krinko človekoljubja sovraštvo do trona in altarja.

A katoličani vstrajamo mirno, zbrani smo namreč pod zastavo vsegamogočnega zmagovalca smrti ter se radujemo njegovega poveličanega vstajenja!

Socijalne stvari.

Zajec in kmetijstvo.

Močno me je razveselil spis Pohorskega, ki britko toži čez sedanji lovski zakon. Zares, kaj bode z nami, ako se zajcu ne bode bolj trdo na noge stopilo? Kaj pomaga, ako dá c. kr. kmetijska družba vsako leto okrog 12.000 lepih drevesc iz svoje drevesnice, ako prodajo tudi druge drevesnice na Kranjskem in zunaj Kranjske mnogo tisoč drevesc kranjskim kmetom, če od teh drevesc niti peti del ne bode dorastel. Jedino, kar se sadi v ograjenih prostorih obstane, drugo pa uniči večidel zajec. Lovci pravijo, naj pa kmet drevo namaže. Vprašam pa lovce, povejte nam tisto sredstvo, katero bode vselej in povsod zabranilo zajcu, da ne bode glodal drevesc v hudi zimi? Za malo katero reč se priporoča toliko sredstev, kakor proti zajčjemu zobu in ravno to nam spričuje, da pravega, zares stalnega sredstva ni. Lovci pravijo: Kmet naj drevesa ogradi. Pač slabo pozna našega kmeta, kdor kaj tacega svetuje. Dostikrat je že težko pregovoriti kmeta, da kupi za svoje krvavo zaslužene krajcarje drevesce in ga vsadi, sedaj naj bi pa še okrog vsacega drevesca vtaknil 5—10 kolov in jih opletel. Za to nima kmet ne časa ne veselja. Naj pridejo lovci in naj ogradé vsa drevesca, nihče jim tega ne bode branil.

Ako hoče država res kmetom pomagati, naj odpravi nemudoma sedanji lovski zakon. Najboljše bi pač bilo, da bi dobil sleherni, ki bi vstrelil ali vlovil zajca talijo ali nagrado, kakor jo dobi, kdor vstreli volka ali pa medveda, če prav nekoliko manjšo. Da bi pa naši deželni očetje to nasvetovali, tega pa niti pričakovati ne moremo, akoravno bi se ta denar, ko bi se dal za pokončavanje zajcev, stokrat boljše obrnil, kakor tisoči, ki so se dovolili za deželno gledišče, v katerem nemške „simbolike“ svoje neslane in dostikrat nenravne burke vganjajo. Toda kakor nima deželni zbor denarja, da bi oblekel gole igralke v gledališču, tako ga tudi ne bode hotel imeti za pokončevanje jednega največjega sovražnika kmetijstva — zajca. Kmet, plačaj, trpi in molči!

Rovtar.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 5. aprila.

(Iz Rima) se nam poroča: Dne 23. marca so sveti oče sprejeli rimsko plemstvo, blizu do 100 oseb; predstavil jih je knez Ruspoli, ki je v daljnem sorodstvu z Ruspolijem, sedanjim rimskim županom, kateremu je kralj Umberto podelil knežjo čast. Na prečitano udanostno adreso so odgovorilii sveti oče mej drugim: „Rimski patriciji so postali po naklonjenosti papežev, zato naj bi se spominjali svojih dobrotnikov. Kedar je bil sveti stol v nevarnosti in stiski, branili so ga patriciji, in še pred 20 leti, ko so si nasprotniki s silo osvojili mirno središče katoliškega sveta, vzdignil se je marsikateri izmej Vas ter branil pravice sv. stola. Sedaj so se razmere predrugačile. Dajajte dober vzgled z dobrimi deli, da si ohranite ugled in veljavo.“ Na to so sv. oče opominjali navzoče, naj ostanejo zvesto udani svetemu stolu navzlic mnogim oviram in grožnjam, ter po vseh močeh podpirajo dobrodelne zavode, ki so večinoma delo vernih patricijev. Ako vsakateri izvršuje ljubezen do bližnjega po naukih sv. vere, pomaga s tem reševati socijalno vprašanje. Konečno sveti oče podelé vsem navzočim in njihovim družinam apostolski blagoslov. — Armenski patrijarh msgr. Azarian je nekaj časa potoval po Francoskem, minoli teden vrnil se v Rim in v soboto odpotoval v Carigrad. Govori se, da bode v prihodnjem konzistoriju imenovan kardinalom. — Italijanska zbornica je izvolila odsek, ki bode proučil načrt zakona o bankah. Glavne točke načrta so: Pravico izdajanja bankovcev dobe na 20 let tri banke, in sicer: „banca d'Italia“, „banca di Napoli“ in „banca di Sicilia“. Vsaka banka sme izdati bankovcev za štirikratno svoto vloženega delniškega kapitala, in sicer „banca d'Italia“ (vplačani delniški kapital 210 milijonov) za 840 milijonov, „banca di Napoli“ (kapital 48 milijonov) za 192 in „banca di Sicilia“ (kapital 12 milijonov) za 48 milijonov bankovcev. Torej je za promet določenih bankovcev za 1080 milijonov. Napravo bankovcev prevzame država, ki jih izroči imenovanim bankam v določeni meri. Dosedanjim bankam se morda podaljša pravica še za 3 ali 4 mesece, pričenši z aprilom, da zbornica mej tem časom sklene zakon. Vso pravico pa zgubi „banca romana“ zaradi znanih goljufij, a država pokrije primanjkljej. — Neki učiteljski list poroča: Učitelj v S. Giorgio blizu Padove je imel od občine tirjati 4343 lir zaostale plače ter se obrnil na naučnega ministra, ki pa mu je odgovoril, naj se mirno pobota z občino. Učitelj je znižal svojo terjatev na 1000, konečno na 800 lir, toda občinski svet mu hoče dati le 500 lir v — 5letnih obrokih. Pač žalostne šolske razmere! — Kardinal Dunajevski, ki je že več dnij v Rimu, bode v aprilu svetemu očetu predstavil romarje iz Galicije. — Pred kakimi 40 leti je duhovnik Bonarino zatajil svojo vero in stan ter pod imenom Franchi izdal več spisov proti katoliški veri na veliko veselje prostozidarjev. Liberalna vlada mu je dala profesorsko službo, v kateri je kvasil učencem svoje neumnosti. Minolo leto je spoznal svojo zmoto, podvrgel se cerkveni oblasti ter v Genovi pri karmelitih delal pokoro. Vsled dokazov odkritosrčnega kesanja so mu sveti oče odpustili vse cerkvene kazni in na velikonočno nedeljo je smel zopet darovati sveto mašo. — Italijanski listi so pred meseci mnogo pisarili o prepiru med duhovnikom Amalfitano-m in njegovim

škofom, kardinalom Oreglio. Amalfitano je tožil svojega višjega zaradi nekih malenkostij pri svetnem sodišču, katero pa je tožbo odklonilo, češ, da ni kompetentno v tej zadevi. Vsled tega je po cerkvenem pravu Amalfitano zgubil vse duhovniške pravice. Dne 21. marca je v zbornici vprašal neki poslanec naučnega ministra, prostozidarja Bonaccija, ali on odobruje to kazen. Minister je odgovoril, da mu stvar ni znana, ter dostavil, da razsodbe cerkvenega sodišča ne bode potrdil. Drugačnega odgovora od tega moža ni nihče pričakoval. Imenovani Amalfitano je tožil tudi katoliški dnevnik „Voce della Veritá“ zaradi jednega članka. Odgovorni vrednik, prileten mož in oče velike družine, je bil obsojen na 10 mesecev zapora. Najvišje sodišče je potrdilo to razsodbo in vrednika so predzadnjo soboto redarji pograbili ter odpeljali v ječo. — To so lepe reči v blaženi Italiji.

(Cerkveno-šolski praznik.) Iz Maribora se nam piše: Velikonočni torek blagoslovili so naš premil. knez in škof Mihael šolsko poslopje, katero so si tukajšnje čč. šolske sestre s pomočjo velikodušnih dobrotnikov postavile. V ta namen služili so višji pastir ob ½8. uri v samostanski cerkvi sveto mašo z blagoslovom, potem so, pevaje „Misere“, v sprevodu obhodili vse oddelke dvanadstropnega poslopja, ter so v glavnih sobah opravili še posebnih molitev. Poslednjič razveselile so čč. sestre njih učenke in povabljene goste s prisrčnim nagovorom, v katerem so nad srečno dovršenim delom čestitali gospodu prelatu in stolnemu dekanu Kosarju, č. prednici šolskih sester, učenkam in njih starišem. Bil je v resnici lep praznik.

(Romarski vlak v Rim.) Vozovi v posebnem vlaku bodo brez premembe od Maribora noter do Rima vozili, kar bo gotovo vsem romarjem vstreženo. Vsled tega se je tudi mnogo več prostorov pridobilo, in se vozni listki še do nedelje dne 9. aprila v Ljubljani kakor zunaj prodajejo. Na večstransko vprašanje se tem potom odgovarja, da naj se romarji že tjegrede tudi poslužujejo I. ali II. razreda, ker v istih je mnogo boljša postrežba mogoča in stane nazajgrede slučajna doplača enako toliko, kakor če se tje in nazaj boljšega razreda posluži.

(Kranjska hranilnica — vinogradnikom krškega sodnijskega okraja.) Načrt določil, kako naj se vinogradnikom krškega okraja dajejo darila, da posadé svoje vinograde z amerikanskimi trtami, ima te-le glavne stvari: Od 1. julija t. l. bo dajala hranilnica do 2500 gld. vsako leto. Denar se bo razdelil le mej kmetijske vinogradnike, ki imajo k večjemu jeden hektar vinogradov in ki jih obdelujejo sami. Posamnikom se bo dajalo darilo le za četrtino njegovega posestva, in sicer po 20 kr. za kvadratni meter. Polovica se bo izplačala začetkom, ko bo zemlja pripravljena, polovica pa še le potem, ko bo že posajeno; izplačevala bo kmetijska podružnica v Krškem. Ta podružnica bo tudi presojevala, v koliko so prosilci potrebni. Tam se imajo izkazati, kakošno posestvo imajo. Manjši posestniki imajo prednost pred večjimi. Podružnica bo pazila, da bodo vsi izpolnovali pogoje. Polovico trt jim bo, če bo le mogoče, dajala požlahtnenih, ostale pa — cepiče. Vsak bo moral pri podružnici toliko trt požlahtniti, kolikor jih je dobil zastonj. Na vsakih sto požlahtnenih trt mora vzgojiti dve trti za cepiče in za pet let mora vsako leto dvajset cepičev zastonj oddati krški podružnici. — Dne 6. t. m. bo v tej zadevi pri kranjski hranilnici seja.

(Astronomična svetovna ura). ki jo je izgotovil v Črnem lesu August Noll, in ki je bila lansko leto izpostavljena na Dunaju, pride v Ljubljano. Lastnik jo misli izpostaviti na starem strelišču. O tej uri smo že poročali v svojem listu.

(Surovost.) Včeraj zvečer je v šolskem drevoredu neki ljubljanski geometer za malenkostno stvar pričel tepsti s palico mladega dečka. Ubogi dečko je kričal na vso moč, in ko se je izvil iz rôk in zbežal, je geometer tekel za njim. Mnogo ljudij se je zbralo; brambovski častnik je vstavil srditega moža in ga opomnil. Naposled je prihitel tudi redar in odvedel na magistrat surovega junaka. ≡

(Z Reke.) 25. m. m. je bila tukaj pod pokroviteljico grofinjo Ilono Bathyany odprta umetniška razstava. Odkril jo je slovesno nadvojvoda Josip. — Isti dan je prinesel v našo luko parobrod „Etelka“ 1496 ton petroleja. — Ravno isti dan je prišel k nam z Ogerskega profesor estetike in književnosti, dr. Zoltán Beothy pregledat tukajšnjo madjarsko gimnazijo. — Ta dan pozneje je priplul k nam angleški parobrod „Belgravia“. Prinesel je 3276 ton blaga. — 27. m. m. se je vrnil iz Pešte naš poslanec grof Teodor Batthyany. Na kolodvoru je ga pričakovalo 100 uradnikov in mnogo meščanov. Ko se je vstavil vlak, so vsi navdušeno vpili „eljen“. Kdor je to slišal, si je moral gotovo misliti, da je Reka v srcu Madjarske, a ipak je na naši zemlji. 28. m. m. so se mu pa vsi uradniki „in corpore“ predstavili v hotelu „Deak“. — Isti dan je obiskal admiral grof Cassini, dospevši v našo luko, guvernerja. Popoldne istega dne je pa guverner na parobrodiču „Ciotild“ v spremstvu Ludovika Szobovicsa in presednika luke, g. Nyirö-ja vrnil obisk, 17 strelov s ladije „Radetzky“ je pozdravilo guvernera, kateri si je to barko potem ogledaval. — Nekega Josipa Somogyi-ja je zadela velika nesreča na našem kolodvoru. Ko so se združevali vagoni, je prišel mej dva vagona, katera sta ga močno ranila. Predsednik postaje Ludvik Krausz ga je dal prenesti v bolnišnico. — 31. m. m. je neki Martin Konstante, 35 let star, doma iz Litije, padel iz lojdovega parobroda „Vorwärts“ v morje. Ker mu je prišla glava pod neko ladjico, je močno ranjen. Odnesli so ga v bolnišnico. — Božji grobi so bili tudi pri nas lepi, posebno v župni cerkvi, pri čč. oo. kapucinih in frančiškanih na Trsatu. Kar je vernega ljudstva, jih je marljivo obiskovalo. Isto ljudstvo se je zbralo veliki četrtek in petek zvečer v cerkvi ter pelo žalostne pesni in očitanja. To petje se nam je vrlo dopadlo, le arija se nam zdi necerkvena. Tudi vstajenje se je vršilo slovesno. Priprosti narod še prihaja v cerkev, a nekoliko obraženo ljudstvo se je popolnoma odtujilo hišam božjim. Vreme je bilo v velikem tednu zelo lepo, a na Veliko noč je zasvirala burja. Vsled tega je bilo precej hladno. Mandeljni lepo cveto; drugo sadno drevje se pripravlja za razcvitanje.

(Pošta v Rovtah.) Rovtarska občina se je obrnila do svojega državnega poslanca gosp. dr. Andr. Ferjančiča, da bi se pri ministerstvu potegnil za napravo pošte v Rovtah. Pri ministerstvu so se čudom čudili, ko je g. dr. Ferjančič opisal vse razmere, da v Rovtah pošte ni, toda prošnja, ki je bila oddana že l. 1891 še dosedaj ni prišla do ministerstva. Vidi se, kako skrita roka ruje proti napravi pošte v Rovtah.

(Iz Dolenjo vasi pri Ribnici): „Z ozirom na notico „Iz Dolenje vasi pri Ribnici“ z dné 18. marca 1893, štev. 64 Slovenca, prosim, da sprejmete nastopni stvarni popravek: Gosp. Janez Kromar iz Dolenje vasi št. 88 je že v seji občinskega zastopa z dné 14. januvarija t. l. predlagal, da se sprejme udanostna izjava prevzvišenemu knezoškofu. Predlog sta še dva druga odbornika podpirala. Ker izmed drugih odbornikov — bilo jih je 18 navzočih — ni nihče podpiral tega predloga, se ni sprejel. Zaradi tega se je tudi prošnja g. Janeza Kromarja, da se v svrho skliče nova seja, odklonila z odlokom dné 8. februvarija t. l., štev. 146, v katerem je doslovno povedano, . . . „da županstvo Vašej prošnji ne more ustreči, kar je bilo na Vaš predlog o tem predmetu pri zadnji seji občinskega odbora dné 14. januvarija t. l. tako že posvetovanje, a bila je večina gospodov odbornikov proti temu. . . .“ Ta bistveni razlog izpuščen je v navedenem dopisu, v katerem se navaja odklonilni odlok županstva. Županstvo Dolenjavas, dné 2. marca 1893.

Ignacij Merher, župan.

(Zagrebška volitev v deželni zbor.) — Iz Zagreba se nam piše: Odkar ste se zedinili opozicijske stranki, nimajo vladini listi mirú. Vsaki dan se napada opozicija, češ da jej je vse zastonj današnje odnošaje na Hrvatskem spremeniti. To je deloma resnica, kajti že zdavnej se ni na rodoljubna podjetja od strani magjarske tako ostro pazilo, kakor ravno v naših dneh. To pa ne samo na Ogerskem, kjer hočejo zadušiti vsako narodnostno gibanje, nego tudi v avtonomnej Hrvatskej, kjer se pod krinko nagodbe mora gojiti madjarska državna ideja. Kdor je zoper to idejo, ta je protivnik ne samo Ogerskej nego tudi Hrvatskej po trditvi današnjih vladnih privržencev, kajti Hrvatska se more vzdržati le v zvezi z Ogersko ne pa v zvezi z ostalimi Slaveni. Hrvat naj bo samo prijatelj Madjaru, pa bo domovina rešena. Žalibože tako kakor slovaška! In naši ljudje so še tako kratkovidni, da v to verujejo, ali jih moramo pa za prodane smatrati, drugače si te žalostne prikazni ne moremo raztolmačiti. — Da se vzdrži večina tega mnenja privržencev v našem saboru, to je glavna skrb vseh političnih oblastij. In kjer se sprazni kak mandat, napno se vse sile, da se izbere privrženec vlade. Tak slučaj imamo zdaj tudi v Zagrebu, kjer sta dva mesta prazna, namreč za prvi in tretji kotar mesta. V prvem kotaru, kateri je do zdaj zastopal pokojni Vukotinović, bode izbran gotovo zopet vladen kandidat, ker tukaj voli večidel činovništvo. Teže je pa v tretjem kotaru. Tukaj bi bila morala biti volitev po postavi že zdavnej razpisana, ali vladna stranka je v zadregi, da zgubi ta kotar, posebno odkar se je opozicija zedinila. Poluslužbeni list je celo tako drzovit, da se opoziciji grozi s tem, da se v tem kotaru še ne bo tako kmalu volilo in da naj ne misli na zmago. To pisanje poluslužbenega lista najbolje dokazuje, kako se pri nas postave prezirajo, kajti po volitvenej postavi bi se bila morala volitev še meseca februvarija obaviti, a zdaj pa pravi omenjeni list, da se bo moralo še čakati. Žalostno, kjer se s postavami tako igrajo. V tem kotaru je zedinjena opozicija predložila za poslanca bivšega župana zagrebškega, ki bo brzkone tudi voljen. Vladna stranka pa je v zadregi popustila, kolikor je zdaj znano od svoje kandidature, nego je odobrila osnovo, da se dá voliti v tem kotaru divjak dr. Pliverić, sedanji rektor zagrebškega vseučilišča. To je v današnjih odnošajih simptomatičen pojav. Vladna stranka se boji propada v glavnem mestu, pa hoče raje divjaka za poslanca, nego pravega opozicionalca. Na ta način se je seveda najlaglje rešiti zadrege. Ali opozicija ne bode popustila od svoje kandidature, kar popolnoma odobravamo, kajti tukaj bi polovičarstvo moglo njej le škodovati.

(Dijaški štrike na zagrebški gimnaziji.) Iz Zagreba: Na zagrebškej gimnaziji je bila dijaška štrike. Dijaki više gimnazije so se namreč vzdignili, da nočejo v šolo, če se ne odstrani z gimnazije neki Mihajlović, dijak šestega razreda, ki se je izjavil, da bi bil rajše pes nego Hrvat. Dijaki šestega razreda so tega Srba posadili pred vrata radi njegove izjave. Ravnatelj jih je sprva umiril, ter odredil kazen 16 ur karcera Mihajloviću in glavnemu krivcu od protivne hrvatske stranke Piškuriću. Prvi je bil s kaznijo zadovoljen, ali drugi ne, češ da on ni nič skrivil, nego samo hrvatstvo branil proti takemu napadu. Ker se ni hotel dati kazniti, bil je izključen iz zavoda. To je pa mladež še huje razjarilo ter je sklenila, da ne gre poprej v šolo, dokler se Mihajlović, ki je na tako grd način hrvatstvo razžalil, ne odstrani iz gimnazije. Če tudi se je direktor zagrozil, da bo vlada za ta semester višjo gimnazijo zaprla, če se ne pomirijo, vendar so se izjavili vsi dijaki više gimnazije, razun Srbov, da ostanejo pri svojem sklepu. Zdaj ni preostalo nič drugega, da se zares gimnazija zapré, ali da se odstrani omenjeni dijak. Zgodilo se je poslednje. Nagovorili so tega dijaka, da je zapustil zagrebško gimnazijo ter se podal z vladno podporo na gimnazijo v Sremske Karlovce, kjer so večidel sami pravoslavni ter ne bo imel priložnosti še dalje psovati Hrvate. Hrvatska mladež pa se je pri vse tem dogodjaju čisto pristojno ponašala, ali tudi odločno zahtevala, da se taka predrznost in surovost kazni. Predrznost tako zvanih Srbov je pri nas že v istini zdavnej prestopila vsaki red, pa ni čuda, da se hrvatska mladež na tak način brani.

Društva.

(Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca marca vložilo je v mestno hranilnico ljubljansko 496 strank 198.626 gld. 3 kr., vzdignilo pa 326 strank 150.948 gld. 15 kr. — V preteklem prvem četrtletju dovolilo se je 270 prosilcem posojila v skupnem znesku 198.816 gld.

(Južno-štajerska hranilnica) je objavila računski sklep za četrto poslovno leto 1892. V tem letu imela je imenovana hranilnica skupnih prejemkov 904.146 gld. 28 kr. in skupnih izdatkov 884.820 gld. 52 kr., torej denarnega prometa 1,781.966 gld. 80 kr. Vložilo se je od 799 strank 592.284 gld. 77 kr. Vzdignilo se je od 245 strank 402.676 gld. 13 kr. Stanje hranilnih vlog koncem leta 1891 je znašalo 729.140 gld. 42½ kr. Posojila se je dovolilo 305 360 gld., tako da znaša skupna svota posojil koncem 1892. l. 839.023 gld. 83 kr. Čisti dobiček znaša 5457 gld. 21½ kr. — Glavni rezervni zaklad znaša 11.374 gld. 94 kr.

— (Goriška ljudska posojilnica,) registrovana zadruga z omejenim poroštvom, je objavila račun za deveto upravno leto 1892. Dobička izkaže račun 2797 gld. 10 kr. — V odboru so gg.: dr. Nik. Tonkli, ravnatelj; Jan. Dekleva, namestnik; dr. Anton Gregorčič, denarničar; dr. Fr. Kos, tajnik; Fr. Ferfila, preglednik.

Telegrami.

Sanct Gallen, (Štajersko) 4. aprila. V neki tukajšnji tovarni počil kotel. Dve osebi mrtvi, več ranjenih. Škode je 160.000 gl.

Neapolj, 4. aprila. Princ Neapoljski obiskal cesarico Elizabeto na krovu ladije Miramar.

Pariz, 4. aprila, zvečer. Ministerstvo je sestavljeno. Predsedstvo in notranje stvari prevzel je Dupuy, vnanje stvari Develle, finance Peytral, pravosodje Guerin, pouk Poicaré, trgovino Terréer, vojno Loizillon, mornarico Rieunier, javna dela Vietté in kmetijstvo Viger.

Madrid, 4. aprila. Kraljica - regentinja podpisala je dekret, s katerim se markiz Havana imenuje predsednikom senata.

Surovosvilene ličnate obleke 10 gld. 50 kr. za blago za vso obleko in boljše vrste — potem **črno, belo** in **barvato** svileno blago od **45 kr.** do **11 gld. 65 kr.** meter — gladko, progasto, križasto, vzorčasto, damasti itd. (kacih 240 raznih kakovostij in 2000 raznih barv, desinov itd.). Vožnjine in carine prosto. Vzorci obratno. Pisma v Švico veljajo 10 kr., in dopisnice 5 kr. 14 (5—2) 3

Umrli so:

4. aprila. Franc Müller, umirovljeni uradnik, 71½ leta, Ključaničarske ulice 3, marasmus senilis.

V bolnišnici:

2. aprila. Franc Holzner, 46 let, pyaemia.

Tujci.

3. aprila

Pri *Maliču:* Puszkailer, potovalec; Wriessnig, ravnatelj; Hofman, Dohrs, Krause, operni pevci; Rauscher, pevkinja; Skodler, trgovec, z Dunaja. — Schaschl, mornarični inženêr, in Ambrož, iz Pulja. — Spritzer, trgovec, iz Brna. — Lovšin, trgovec, iz Ribnice. — Curier in Leban, trgovca, in Dauer iz Trsta. — Schlesinger, gledališki igralec, iz Požuna. — Hieng, trgovec z lesom, iz Rakeka. — Kolešnik iz Zagorja. — Schajer iz Kamnika.

Pri *Slonu:* Schmid, rezervni poročnik; Tschinkl, stud. phil., z Dunaja. — Lainer iz Monakovega. — Maidič z rodbino; Cof s soprogo; Drukar, not. kand., iz Kranja. — Rabas, inženêr, s soprogo; Rümel, inženêr, z Višnje Gore. — Riedl, profesor, s soprogo, iz Kočevja. — Podgorski z Notranjskega. — Stare, lastnica tovarne, s sinom, iz Kamnika. — Ličan z otroci iz Ilir. Bistrice. — Wiesthaler s soprogo iz Maribora.

Pri *Južnem kolodvoru:* Stojan, kamnoseški mojster, z Dunaja. — Zore iz Kamnika. — Sevpesk iz Mautern-a. — Gaeken iz Milana. — Mežan iz Gorice. — Brotan, inženêr, iz Beljaka.

Pri *bavarskem dvoru:* Riebel, praktikant, in Riedl, zasebnica, iz Gradca. — Rozman s sestro iz Kopra.

Pri *avstrijskem caru:* Weber iz Ljubljane. — Birk, učitelj, iz Zaloga. — Arkula, gostilničar, od Sv. Ane.

Tržne cene v Ljubljani

dne 5. aprila

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica m. st.	7	80	Špeh povojen, kgr.	—	66
Rež.	6	—	Surovo maslo	—	80
Ječmen.	5	50	Jajce, jedno	—	2½
Oves.	6	0	Mleko, liter	—	10
Ajda.	8	50	Govejе meso, kgr.	—	64
Proso.	5	50	Telečje	—	62
Koruza.	5	50	Svinjsko	—	64
Krompir.	3	20	Kostrunovo	—	40
Leča, hkt.	14	—	Pišanec	—	65
Grah.	10		Golob	—	18
Fižol.	8		Seno, 100 kgr.	2	67
Maslo, kgr.	1	10	Slama	2	23
Mast.	—	68	Drva trda, 4 kub. mtr.	6	50
Špeh svež	—	66	mehka	5	—

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje zrakomera v mm	Stanje toplomera po Celsiju	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
4	7. u. zjut.	739·7	—0·6	sl. szap.	jasno	0·00
	2. u. pop.	736·9	16·4	sl. svzh.	„	
	9. u. zveč.	737·2	7·8	sl. vzh.	„	

Srednja temperatura 7·9°, za 0·4° pod normalom

Papirne smodčnike z elastičnimi tuli najskrbnejše izdelane, v največji izberi, po najnižjih cenah priporoča **papirna trgovina Eduarda Boschan-a na Dunaju, I., Hohenstaufengasse 2.** (45 13-9)

Zaslužek

ponuja se gospodom, ki se hoté pečati **s posredovanjem zavarovanja proti požaru, na življenje in proti nezgodam.** Plača po rabnosti stalna in provizija. — Ponudbe pod: **„Aquisiteur 30“** upravništvu tega lista. 188 3—1

Službo organista in cerkvenika

želi **takoj nastopiti;** prosilec je oženjen ter ima dobra spričevala. 174 3—3

Več se izvé pri upravništvu tega lista.

Cenilniki zastonj in franko.

Največja zaloga šivalnih strojev JAN. JAX, LJUBLJANA, Dunajska cesta 13. Najnižje cene. Ugodni vplačilni obroki se dovoljujejo. Zamenjuje stare stroje. Poprave vršé se točno, trajno in ceno. 556 30—19

Umetne zobe in zobovja stavlja na način, ki ne provzroči nikakih bolečin, ter opravlja vse **zobne operacije** in **zobna plombovanja**

A. PAICHEL, zobozdravnik (108) 9 pri Hradeckega mostu I. nadstr.

Lekarna Trnkóczy-jeva, Dunaj, V.

Lekarna Trnkóczy-jeva, Dunaj, VIII. — Lekarna Trnkóczy-jeva, Dunaj, III.

499 38

Trnkóczyjev grenki konjak, okusno in najboljše sredstvo za želodec. 1 steklenica 50 kr., 12 steklenic 5 gld. prodaja **Ubald pl. Trnkóczy,** *lekarnar v Ljubljani.* Prodajalci na drobno dobé rabat.

Lekarna Trnkóczy-jeva v Gradcu.

Kovverte s firmo priporoča **Katoliška Tiskarna** po nizkej ceni.

Velečastiti duhovščini in cerkvenim predstojništvom priporočam podpisana svojo izborno zalogo **mnogovrstnega blagu za vsakoršno**

cerkveno obleko,

dalje krasno in trpežno izdelane

mašne plašče, pluvijale, dalmatike, bandera, zastave, baldahine in banderčke.

Razno **blago za cerkveno perilo** istotako že izgotovljeno kakor: **albe, koretlje, korporale** in raznovrstne **rutice** imam vedno v veliki izberi v zalogi.

Naročila na **vezenje** izvršujem točno ter preskrbim **zameno, popravo** in **prenovljenje starega cerkvenega orodja.**

V zalogi imam tudi **pasarske cerkvene izdelke,** na pr.:

monštrance, svetilnice, križe, kelihe, svečnike, léstence itd.

ter izvršim naročila pošteno, točno in po primerno nizkej ceni.

Velespoštovanjem

Ana Hofbauer v Ljubljani.

125 (12—11)

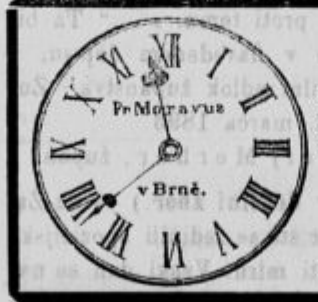

Cerkvene ure, potem **ure za samostane, šole, tovarne, javna poslopja** izdeluje izvrstno dobro, strokovnjaški sestavljene in narejene vsled razdelitve dela mnogo bolje in ceneje, kakor drugi konkurentje in z ugodnimi plačilnimi pogoji za župnijske urade in občine

tovarna za cerkvene ure s parno vršbo 156 20—6

FR. MORAVUS v Brnu na Moravskem.

Proračuni cen zastonj in franko.

Premovano s prvimi darili v Londonu, Bruselju, Palermu, Kromerižu, Lincu, Boškoviču itd.

Dunajska borza.

Dné 5. aprila.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld.	85 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98 „	65 „
Zlata renta 4%, davka prosta	116 „	95 „
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96 „	95 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	994 „	— „
Kreditne akcije, 160 gld.	354 „	30 „
London, 10 funtov strl.	121 „	65
Napoleondor (20 fr.)	9 „	66½
Cesarski cekini	5 „	75
Nemških mark 100	59 „	52½

Dné 4. aprila.

Ogerska zlata renta 4%	115 gld.	85 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95 „	65 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	148 „	— „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	167 „	— „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	198 „	25 „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 „	70 „
Zastavna pisma „ „ „ „ 4½%	100 „	— „
Kreditne srečke, 100 gld.	201 „	50 „
St. Genóis srečke, 40 gld.	67 „	— „
4% srečke dunajske parobrodne družbe	140 gld.	— kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	19 „	35 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	— „	— „
Salmove srečke, 40 gld.	69 „	25 „
Windischgraezove srečke, 20 gld.	74 „	— „
Ljubljanske srečke	22 „	50 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	159 „	50
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2950 „	— „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	— „	— „
Papirnih rubeljev 100	125 „	25 „

List „Mercur“. Zanesljiva **informacija** o stalno obrestnih in dividendnih papirjih, važnih dogodkih na gospodarskem in finančnem polju, odločilnih pojavih na dunajski borzi. Svéti pismeni in ustni brezplačno. **Celotna naročnina s poštno pošiljatvijo vred gld. 2·60.**

Menjarnična delniška družba **„MERCUR“** Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Vestni nasveti za dosego **kolikor moč visokega obrestovanja** pri najpopolnejši varnosti **naloženih glavnic.**

Izdajatelj: Dr. Ivan Ianežič. Odgovorni vredn.: Andrej Kalan. Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.